

sig det fremsatte lovforslag. Det er vores opfattelse, at arbejdsgiverne i løbet af nogle få dage vil blive bløde i knæene, og at fagbevægelsen vil kunne høste frugterne af den strejke i form af, at der tages hul på den 6. ferieuge.

Sluttelig vil jeg gøre et par bemærkninger til selve lovforslaget. Under forelæggelsen på pressemødet i middags sagde statsministeren, at det var meget magtpåliggende for regeringen, at lovindgrebet holdt sig inden for den ramme, der lå i det nedstemte mæglingsforslag. Det er jo det samme som at sige, at regeringen helt og holdent har støttet Dansk Arbejdsgiverforenings forhandlingsgrundlag, og det er i sig selv en hån mod lønmodtagerne og deres ønsker.

Det er da også et udtryk for uansvarlighed, at regeringen ikke straks sagde til lønmodtagerne, at de ikke kan få mere end det, der ligger inden for rammen, at der alene kan blive tale om en omfordeling af den DA-godkendte ramme.

Hvorfor lod regeringen konflikten køre i 2 uger, når formålet netop var at bryde DA's ramme?

Til sidst om de konkrete emner: Finansieringen af feriefridage og omsorgsdage er spørgsmål, som vi vil rejse under udvalgsbehandling, for, som det er lagt frem under debatten tidligere – er der ikke tale om en reel påbegyndelse af den 6. ferieuge, men om, at man får nogle selvbetalte fridage.

Afslutningsvis skal der gøres en bemærkning til regeringen:

Når nu regeringen har ønsket at gribe ind i konflikten, burde det ud fra en politisk formel have været et indgreb, der gav fagbevægelsen de sejre, den kunne have vundet og skaffet sig selv ved den fortsatte kamp, nemlig at der reelt blev taget hul på den 6. ferieuge, og at man samtidig kunne se slutningen på, hvornår ferieugen var etableret fuldt ud.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg vil godt spørge hr. Ole Sohn, om det fuldstændig er undgået hr. Ole Sohns opmærksomhed, at samtidig med, at LO sagde, at de ville satse på flere feriedage, gjorde de stærkt opmærksom på, at man ikke skulle forvente at få tilnærmelsesvis en hel uges ferie. Derfor skal hr. Ole Sohns udsagn om, at LO samledes om en 6. ferieuge, vist vejes på en guldvægt.

Så har hr. Ole Sohn et par gange beskæftiget sig med, hvorfor regeringen ikke greb ind for 14 dage siden og sagde, at der ikke er råd til noget.

Skal jeg forstå de udsagn fra hr. Ole Sohn på den måde, at det havde regeringen fået SF's opbakning til? Det er der noget der tyder på, så mange gange som hr. Ole Sohn har beskæftiget sig med den vinkel på sagen.

Endelig kunne jeg også godt tænke mig at spørge hr. Ole Sohn om, hvor længe SF egentlig havde regnet med, at konflikten skulle have lov til at køre set i lyset af, at arbejdsmarkedets parter i går sagde til arbejdsministeren: Vi kan ikke mere.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja, man kan forholde sig til det formelle, men jeg synes, det er mere interessant at dvæle lidt ved det reelle i indholdet.

Jeg hørte ikke hr. Ole Sohn omtale de dage, der er tilrettelagt for børnefamilierne her. Kan jeg ikke få bekræftet, at der i denne løsning ligger en indfrielse af en forventning hos børnefamilierne, som SF selv har været med til at rejse, bl.a. i denne sal i forbindelse med adskillige af de børnepolitiske debatter, vi har haft, og at der er tale om et gennembrud?

Man kan diskutere, om det her resultat ville have været bedre, hvis det var udtryk for et forlig. Det skal jeg ikke forholde mig til. Jeg konstaterer nu som en, der har arbejdet en del år med det her emne, at her er der et gennembrud, der kan ses. Hvorvidt der er tale om et gennembrud på den 6. ferieuge, kan man selvfølgelig diskutere i den formelle ramme, hr. Ole Sohn stillede op.

Men kan hr. Ole Sohn ikke bekræfte, at mennesker rent faktisk får fri de 2 dage ekstra, og så kalde det ferie?

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg kan bekræfte, at SF er meget positivt indstillet over for udviklingen af antallet af omsorgsdage, og vi agter faktisk også selv at fremsætte forslag om det siden hen.

Kritikken går på to ting, nemlig at man blander det ind i et overenskomstindgreb, og at det faktisk i den her sammenhæng bliver finansieret af arbejdsgiverne, men via fjernelse af sygeskatten, så det ikke alene giver fuld kompensation til de arbejdsgivere, som er omfattet af konflikten, men faktisk også giver en gave-regn på 280 mio. kr. til de to tredjedele af arbejdsmarkedet, som ikke er omfattet af dette forslag til indgreb.